

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

43/2010

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA - VINOHRADY

Londýnská 30 - Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

30. ŘÍJNA 2010

9.30 - 10.30

Sobotní škola

Společná píseň a modlitba
Sobotní škola v malých skupinách
Sbírka pro misijní projekty CASD
Společná píseň a modlitba

10.30 - 10.40

Přestávka

10.40 - 12.00

Bohoslužba s kázáním

Uvádí Pospíšil J.

Varhaní preludium
Společná píseň č. 1
Sborová oznámení
Společná píseň č. 37
Přímluvná modlitba / Linhart S.
Čtení z Bible – Iz 25, 6 - 9 / Linhartová J.
Modlitba před kázáním / Dudrová E.

Kázání – Král V.
„Kdo sedí za volantem tvého auta?“

Modlitební ztišení
Sbírka pro potřeby sboru
Společná píseň č. 50
Modlitba / Král V.
Společná píseň č. 280
Varhaní preludium

14.00 Odpolední shromáždění s kázáním V. Krále

15.30 Modlitební setkání v SC

PROSÍME VŠECHNY O VYPNUTÍ MOBLNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

Dnes dopoledne i odpoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Vladimír Král. Odpolední shromáždění začíná ve 14 hodin.

Příští sobotu dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Mach, učitel teologického semináře CASD. Bude nám sloužit i v rámci sobotní školy, která proběhne v jedné společné třídě.

Příští sobotu odpoledne ve 14,00 se v tomto sále uskuteční seminář oddělení sobotní školy naší církve. Na téma „Řešení problematických situací při vedení studia ve skupinách“ bude přednášet psycholog Josef Slowík“. Zváni jsou učitelé sobotní školy i všichni její příznivci.

V učebně společenského centra proběhne v pondělí 1. listopadu v 18:30 rada starších.

Společenské centrum v nejbližších dnech nabízí:

a) Ve čtvrtek večer jste od 19 hodin srdečně zváni do spodního sálu kavárny, kde v rámci filmového klubu proběhne promítání filmu „Blade Runner“.

b) Téhož dne večer v 18,30 v učebně společenského centra pokračuje v rámci semináře „Čteme Biblii“ studium knihy Exodus.

DESATERO V. KÁZÁNÍ D. KUČERY 23.10.2010

Pozdrav:

„Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději.“ 1 P;1

Úvodní čtení:

„Dodržuj, můj synu, otcovy příkazy, a matčiným poučováním neopovrhuj. Přivaž si je natrvalo k srdci, oviň si je kolem hrdla. Povedou tě, kamkoli půjdeš, když budeš ležet, budou tě střežit, procitneš a budou s tebou rozmlouvat. Vždyť příkaz je světlem a vyučování osvětluje, domluvy a kárání jsou cesty k životu.“ Př 6:20-23

Základní text:

Cti svého otce i matku, ať jsi dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. Ex. 20,12

Vážení bratři a sestry:

doslova náš text říká: „Vážít si svého otce a své matky, aby se prodloužily tvé dny na půdě, kterou Hospodin, Bůh tvůj, jest dávající tobě.“

Slyšeli jsme další prohlášení Desatera, které chápeme jako smlouvu pro ty, pro které se Hospodin stál jejich osobním Bohem. Vycházíme ze znění začátku smlouvy, kde se nejprve představuje ten, který smlouvu vystavuje a připomíná, co už pro svůj lid vykonal:

A Bůh promluvil (ne přikázal) všechna tato slova (ne přikázání),

„Já jsem Hospodin tvůj Bůh, který Tě stále znovu vyvádí ze zotročujícího prostředí a bezvýchodné situace do vnitřní svobody.“

Smlouva Desatera pokračuje v tom, co je důsledkem této zkušenosti a víry. Přirozeně, také 5. slovo smlouvy patří těm, kteří se nechávají denně vyvádět a vést Božím slovem. Smlouva připomíná všechna požehnání, která při následování přícházení – určitá zločinství, která plynou při porušování.

Vážít si svého otce a své matky,

Východiskem úcty k rodičům je zde samozřejmě náboženský vztah mezi Bohem a člověkem Hospodinem a jeho lidem.

Rovněž tento bod je potvrzením toho, co vše bude moci Boží lid v rodinném kontextu prožívat na cestě života, pokud se Bohem nechá vést až do zaslíbené země. Oslovují se zde předně Izraelské děti žijící uprostřed vysvobozeného lidu, mezi který patří jejich otec a matka.

Život podle Desatera je tedy od samého začátku výsledkem víry v Hospodina a zkušenosti s jeho mocnými činy. Druhá deska smlouvy připomíná, že formulovaný vertikální vztah na první desce mezi Bohem a člověkem má konkrétní dopad na horizontální rodinné vztahy.

Toto začlenění úcty k rodičům vychází z úcty k Bohu a přechází k úctě k životu, k majetku, Ani vztah mezi rodiči a dětmi není podle Desatera izolován od vztahu mezi Bohem a rodiči. Ani rodina není ponechána pouze lidským přirozenostem, pudům sebezáchovy, rodinné seberealizace, sociálním jistotám nebo strachu z osamocení a vnější závislosti na živiteli rodiny.

V této smlouvě se vychází z těch dětí, jejichž rodiče vyznávají Hospodina jako svého jediného Boha. (Není zde primárně řeč o jakémkoliv rodině). Bůh podle textu tyto rodiče nevyvedl z pohanství násilím, nebo nějak za ručičku. Bůh na ně působí zevnitř (on, „způsobuje“ to jejich vyvádění) tak, že nakonec jsou to oni sami vycházející za jeho hlasem. Poznali Hospodina, uvěřili mu, doufají v něj, rozhodli se ho následovat a spoléhají se na něj. Rodiče zde rozumí jeho slovu a jsou o jeho slově přesvědčeni. Proto ho následují a to vidí jejich děti. Na otázky rodiče odpovídají příběhem Hospodinova vysvobození. Tím děti dostávají od malíčka vědomí, že životní strasti nejsou bez východiska. Naopak.

Východiskem úcty k rodičům jsou rodiče sami.

Tento motiv zdůrazňují proto, že jsme léta zvyklí pokládat dané „příkázání“ jako slovo pro děti. Ovšem tu vidíme, že daný bod vypovídá nejprve o víře samotných rodičů. Musí zde být totiž motiv k vážnosti rodičů u jejich dětí. Slovo smlouvy slyší zde děti těch rodičů, kteří se už jednou nechali vyvést Hospodinem a prožívají s ním i nadále duchovní společenství. (Proto Desatero není primárně obecným základem společenské morálky v sekulární společnosti.) Váženi jsou zde rodiče, kteří přímo vyšli z otroctví, anebo jsou to potomci takových rodičů, kteří vyšli z pohanství a znají rozdíl mezi životem v otroctví a v zaslíbené zemi. Proto si váží také té darované země a svou úctu přenášejí na své děti.

Tito rodiče, kteří zasluhují úctu a vážnost svých dětí, přijali dřívější horní teze smlouvy:

= že není jiného takového Boha, že si nebudou Boha nějak zobrazovat, že jsou zároveň osvobozeni od fixace na své obrazy Boha, (obrazu rodičů pro své děti!), že jméno Boží, ke kterému byli povoláni, „nenesou“ zbytečně. Tzn., že život s Bohem a jeho slovem nepokládají za marný, protože má svůj smysl i hodnotu, které je dobré hlídat a chránit. Tím je vytvořen pro děti předpoklad, že si mohou takových rodičů vážit a ctít si jejich postoje.

Doslova:

Vážít si (být těžký, závažný, ctít někoho, považovat si jej, respektovat) je duchovní - náboženský jev. Je to něco, co se nedá jednoduše vykonat, uposlechnout a splnit jako jednorázová aktivita. Vážnost nespadá do materiálních - předmětných oblastí. Proto nám nestačí pouze obyčejná morálka a slušnost.

Zmíněné vnitřní předpoklady jsou velmi důležité, protože ani úcta k rodičům není mechanická. Ani vážnost k rodičům se nedá přikázat „zákonem“ a navíc je tvrdší vyžadovat od dětí, aby ji „plnili“. (Jistě - my známe přirozenou, kulturní úctu k rodičům, protože to jsou naši biologičtí rodiče, starali se o nás atd. Zde je však dán důraz na vnitřní duchovní výchovu, která je způsobena Božím slovem a Duchem.)

Východiskem není fyzický projev úcty, ale vnitřní.

Tento vztah úcty a vážnosti nelze posoudit lidským okem, číslem, časem, vnějším úkonem. Úcta a vážnost rodičů Izraele není součástí přirozeného světa a jeho chování, nýbrž zákonitost Božího království, které vstupuje už do našeho života a světa. Ani samotná biologická pokrevnost ještě nezaručuje vážnost rodičů. Nemáme proto zde žádný „právní“ podklad pro automatickou pravomoc rodičů manipulovat s dětmi a vychovávat je podle svého obrazu. Křesťanský rodič by měl být poučen o přirozeném nebezpečí léčit si na dětech své autoritářství. ...a kochat se, jak poslouchají, chlubit se tím, jak jsme si je „vycvičili“, protože jejich ratolestí „hopsají, jak oni pískají“.

Východiskem úcty k rodičům je důsledek Božího jednání v dětech jako svobodných jedincích Izraele

Děti rozpoznali u svých rodičů jejich víru, odvahu a příkladný postoj následování, i když to není jednoduché. Děti si váží Božího činu u svých předků. Vědí, že jejich autorita nevyplývá z nich samotných, ale že oni Boží slovo v těžkých situacích zachytili, prožili a nyní zprostředkovávají jim - dětem, přestože okolí šíří něco zcela jiného.

Děti si váží dědictví víry a ovoce vyjití z Egypta. Váží si u svých rodičů potvrzení svého vznešeného původu a hodnoty. Váží si rodičovské touhy předat další generaci tak cenné dědictví. Toto duchovní prostředí vděčnosti a úcty nelze zajistit běžnými rodičovskými pokyny pro plnění si každodenních povinností.

Rodiče sami nežijí svou autoritu jen svým stářím či biologicky splněným úkolem zplnění

Ani pouze hospodářskou podporou dětí. Děti si zde váží rodičů, kteří zprostředkovávají Boží požehnání, které nelze přehlédnout. Váží si toho, že díky jejich víře mohou užívat darovanou půdu k obživě a k dalšímu rozvoji svého mládí ke svobodnému životu. Potomci Izraele svým předkům vděčí za identitu v zaslíbené a darované zemi, ve které smí přebývat po celá pokolení jako Boží děti, Boží synové a dcery - až na věky Božího království! (= půdu, kterou Hospodin jest dávající Tobě)

Východiskem pro prodloužení dnů je Hospodinova věrnost

Čteme zde o znamení dvojité Boží přízně za vážnost takovým rodičům - jednak o daru půdy (zaslíbené země jako předobrazu nové země) + jednak o prodloužení pobytu v této zemi, které smíme prodloužit až do věčnosti.

Tento celobiblický pohled je pro pochopení bodu Desatera významný. Je zde totiž možnost pobývat sice mimo otroctví, ale jen tak na poušti - bez úrodné půdy a bez požehnání pro všechny roviny pospolitosti. Anebo se může rodina dostat do zaslíbené země, ale jen na krátko, a pak zase darovanou zemi ztratit. Anebo zem - pozemek dětem sice zůstane, ale ztratí se její vnitřní řád - a postupně země padne do rukou cizinců. I toto se historicky stává.

Požehnání se v textu tak zřetelně ukazuje ne jako mechanický důsledek toho, že naše noha opustila jiné území. Požehnání dětem není mechanickou odměnou rodičům za zplození dětí či jejich formální poslušnost. Poslušnost je přece vnitřním výsledkem procesu poslouchání – myšleno jako naslouchání Boha a jeho mluvení k lidem v celém kontextu a duchovním prostředí – atmosféře.

Zaslíbená země je výsledkem Boží věrnosti svých zaslíbení pro Izrael. Země není k dispozici na základě nějaké věrnosti lidu. Ta v dějinách právě chyběla! Zem dostali Židé zaslíbenou předem, když ještě nebyli poslušni, a poté, kdy už zase nebyli věrni. Hospodin zde dodržuje své zaslíbení Abrahamovi... a lid žije z Hospodinovy věrnosti.

Toto poselství děti slyší a váží si rodičů za jejich svědectví, pokoru a oddanost.

SZ zde tak klade důraz na ideální generační návaznost a kontinuální vývoj.

Zvažme ještě, k čemu je dobrý dlouhý život na darované půdě?

Že by Hospodin myslel na samotnou dlouhověkost, bez nemocí, s max. ziskem, užívat si do nekonečna? Tuto vizi mají rodiče předat dětem? Máme zdůrazňovat jen fyzické, finanční... požehnání? Ne. Dlouhý život slouží k dlouhému společenství s Bohem a svědectví o Bohu. Tento dlouhý život na Boží půdě směřuje vlastně k věčnému Božímu království v Boží přítomnosti. Tato dlouhověkost je více než výsledek zdravé životosprávy či cvičení. Základem je zde duch.

Půda od Hospodina je tedy zaslíbená země se zjeveným řádem i požehnáním. Nemyslí se zde na pozemek pro domek se zahrádkou. Půda je Boží dar pro společenství jeho lidu – kde stojí svatyně, chrám, desky smlouvy a Bůh sám v centru bohoslužebného života.

Zaslíbená země je obecně výsledkem Božího činu – ne lidského či dětského. V ní zůstává Izrael zůstává tak dlouho, jak dlouho je ochoten ve smlouvě s autorem smlouvy setrvat.

Půdu lze také ztratit díky odklonu od Božího svědectví.

6. Předpokladem pátého bodu Desatera je osobní kontinuita

Smlouva předpokládá, že bude přijata osobně a že dřívější generace nemůže tuto půdu automaticky zajistit pro budoucí generaci. Každá generace se musí sama rozhodnout převzít odpovědnost za Boží dar. "

Desatero je smlouva, do které nás osobně Bůh postavil – nemohli jsme si ji vybrat, ale můžeme ji odmítnout, pokud nám nezáleží na životě jako takovém. Bez dané smlouvy ztrácíme kvalitu, hodnotu, původní povolání se záměrem na věčnost – vlastně život samotný.

Z toho chápeme, jak vzdálená je obsahová stránka tohoto bodu od pouhé pedagogiky rodičů vůči dětem. Slovo „dávající tobě“ ukazuje na trvalou Boží činnost jak předem, tak poté. Boží věčná věrnost k člověku a rodičům smí očekávat rovněž trvalou vážnost dětí – až na věčnost.

Bůh zde není lakomý – generační. Dává rozpoznat své dary každé generaci nově.

Smlouva Desatera je pro nás stále novou a novou výzvou, abychom Boží dar denně přijímali a jako rodiče poskytli svým svědectvím dětem. Tak i jim umožníme přijmout Hospodinova dědictví a také na ně patřičně odpovědět. Bez svědectví o Hospodinu se stává celá země opět duchovně a někdy i jinak neplodnou – prokletou. Bez obsahu smlouvy se člověk opět stává vyhnancem (viz Kain).

Zaslíbená země je prostředí, ve kterém by mohlo žít celé lidstvo (Izrael, církev) podle Božího slova.

Četli jsme druhý kladný výrok Desatera bez zápornky NE. Formálně to opět není rozkaz, ale vytvoření podmínek pro vnitřní prostoru a odpovědný postoj.

Nový zákon koreluje s Desaterem např. textem Ef 3, 14-16:

Děti, poslouvejte své rodiče, které vám dal Bůh, protože to je spravedlivé před Bohem.

Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána.

Poslání Žd 13,20...:

A Bůh pokoje, který pro krev věčné smlouvy vyvedl z mrtvých našeho Pána Ježíše, toho velikého Pastýře, ať vás přivede k dokonalosti v každém dobrém skutku, abyste konali jeho vůli, když ve vás on působí to, co je v jeho očích příjemné, skrze Ježíše Krista, jemuž buď sláva na věky věků.

Amen.

V Praze dne 22. října 2010

Milí spolupracovníci,

v dnešní zásilce Vám posíláme:

- časopis **Advent 10/2010**
- misijní časopis **Znemení doby 2/2010**
- ukázkový výtisk knihy **Kocourek se vrací**
- ukázkový výtisk knihy **Víra krok za krokem**
- ukázkový výtisk knihy **Pastorův blog**
- **Jitřenku 2011** – podle Vašich objednávek
- další zboží podle Vašich objednávek

Upřesňujeme nabídku br. Ericha Lauferweilera: ukázkový výtisk je pro Vás zdarma; v případě uskutečněného prodeje zašleme společně s vyúčtováním také další výtisk.

K novinkám máte informace na druhé straně tohoto dopisu a prosíme o jejich zveřejnění ve Vašem sboru obvyklým způsobem. Poslední uvedená kniha **Pastorův blog** je přepisem některých internetových úvah kazatele br. Vlastimila Fürsta (<http://vlastikfurst.blog.idnes.cz>). Nutno podotknout – počítadla přístupů říkají, že tyto články čtou tisíce čtenářů. Proto jsme se rozhodli některé vybrat a nabídnout je čtenářům knih, kteří nakupují knihy v „kamenných“ obchodech. Přestože je tato kniha prvotně zaměřena na svět mimo církev, dovoluujeme si Vás i s tímto dílem „neopomenout“.

Upozorňujeme, že se nám tenčí zásoby **Kalendáře 2011** z nakladatelství Luxpress.

Pro učitele dětských školek máme oznámení, že na skladě přibyla nová učebnice **Provázky 5** a v těchto dnech odchází do tiskárny učebnice **Krůčky 4**.

Nezapomeňte prosím aktualizovat objednávky **Novoročních veršů**. V jejich ceně (a provedení) neplánujeme žádné výrazné změny.

Jako malé poděkování za Vaši věrnou službu přijmeme prosím diář pro příští rok.

Jménem kolektivu nakladatelství

Jan Kubík

Reinder Bruinsma

Víra krok za krokem

Autor, v současné době vedoucí publikačního oddělení v Holandsku, nás zve na vzrušující cestu za poznáním, během níž pátrá po smyslu života. V deseti logických krocích seznamuje čtenáře se svým pohledem na život a přibližuje jim svou víru. Ve svých úvahách se snaží jít do hloubky, klade si vskutku zásadní otázky, představuje širokou škálu pohledů a názorů a uvádí zajímavé argumenty, kterými odůvodňuje své přesvědčení. Čtenáři se tak nabízí jedinečná příležitost utřídit si myšlenky, podívat se na svět očima hluboce věřícího člověka, polemizovat s jeho představami a porovnat s ním své názory. Kniha jistě potěší každého, kdo touží objevit hlubší rozměr své existence.

Brožura formátu 13 × 20 cm, 180 stran

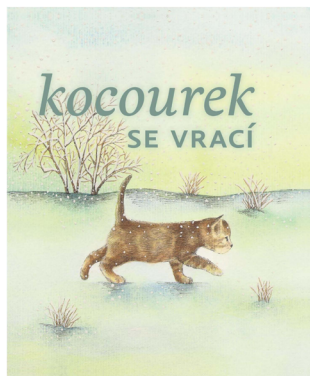
Michaela Hrachovcová

Kocourek se vrací

Těm nejmenším čtenářům je určen příběh „marnotratného syna“ – kocourka, který se pustí do světa a zjistí, že stejně nejlepší je to doma. Cestou se setká s nebezpečím, ale také potká kamarády, kteří mu pomohou najít cestu domů. Text je vysázen takovým písmem, které zvládnou číst již děti na konci první třídy. Navíc jsou v knize citace některých přírodních textů z Bible.

Kniha bezpochyby potěší nejen svými něžnými ilustracemi Alice Danielovské, ale i jako jedno z prvních čtení, které si malý školák již zvládne přečíst sám.

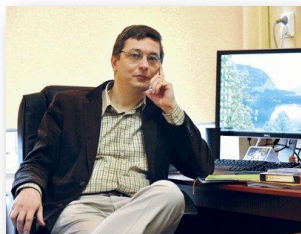
Tuhá vazba, formát 16,5 × 18 cm, 68 stran

Duchovní život v české společnosti *na začátku 21. století*

Přednáší religionista

Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek Th.D.

9. listopadu

- Podoby duchovního života

16. listopadu

- Nová náboženská hnutí

23. listopadu

- Hnutí nového věku

**Kavárna Na Londýnském (spodní sál),
vždy od 19 hodin.**

Vstup dobrovolný

Adresa: Londýnská 30, Praha – Vinohrady

Spojení: Metro C – I.P.Pavlova, Metro A – Nám. Míru

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

SBOR VINOHRADY - KONTAKTY:

PRVNÍ STARŠÍ SBORU

STARŠÍ SBORU pro mládež

STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov

STARŠÍ SBORU pro seniory

KAZATEL SBORU VINOHRADY

B. Špinar ml.

V. Klouda

J. Fuksa

M. Fuková

R. Jonczy

602 359 095

724 607 200

724 607 270

722 443 492

724 607 201

INFORMACE O ZPRAVODAJI:

Prosíme všechny, kteří mohou nebo chtějí čímkoliv do zpravodaje přispět, aby tak učinili.

Zasílací adresa pro uveřejnění příspěvků: vinohradsky.zpravodaj@email.cz

Uzávěrka zpravodaje: **STŘEDA!!**

Žádosti o zaslání zpravodaje elektronickou poštou zasílejte na uvedenou e-mailovou adresu

www.casd.cz/praha-vinohrady, vinohradsky.zpravodaj@email.cz